

Acte segon

El mateix decorat. Pel finestral entra la claror del sol
ponent. Es la tarda del dia següent.

Escena 1

Lord Frederic i Maria seuen al banc, vora el foc. Maria li
llegeix el diari.

Maria-(llegint) El darrer discurs de Lloyd George, ha causat pregona sen-
sació en els cercles polítics. S'assegura que la nova campanya electoral
serà menada, en bona part sobre les qüestions que..

Lord Frederic.-Prou. Que ens interessin a nosaltres, les eleccions? Pa-
ssa a una altra cosa.

Maria.-Aixó és interessant. (Llegint) Un savi polonés ha descobert un pro-
cediment completament inofensiu per a tenir els canaris de diversos
colors. Els ocellaires creuen..?

Lord Frederic.-(secament) Prou.

Maria.-A sota hi ha unes lletres molt grosses. (Llegint) Gandhi es proposa
venir a Londres aquest hivern"

Lord Frederic.-Ah! aixó és interessant. Continua...

Maria-(llegint) El corresponçal a Delhi de l'Union Press, afirma que Gan-

dhi ha expressat el seu desig de venir a Londres el pròxim hivern, si li ho permet el seu perruquer. Interrogat sobre els motius que d'aquest viatge, s'ha tancat en un silenci impenetrable. Persones ben informades asseguren, tanmateix, que Gandhi vol venir a Londres per encomanar a Herbert Chandler, el conegut sastre del carrer Royal, un dels abrics impermeables que seran la gran novetat de la temporada. No deixeu de visitar Herbert Chandler, 76 carrer Royal, si voleu vestir amb elegància i economia. Chandler, 76 carrer Royal" Vaja! aixó deu ser un anunci.

Lord Frederic-Si. Es possible. Pot es possible en aquest temps. El món está perdut.

Maria-Ah! hi ha dues columnes de notes de societat!

Lord Frederic-Com si no hi fossin. Ja fa molts anys que no conec ningú dels que mencionen. Val més que llegixis la secció esportiva

Maria-(Girant fulls) Secció esportiva... esportiva... Ac/és. Hi ha un retrat de miss Helen Joyce, campiona de Tennis d'Austràlia.

Lord Frederic-Si, va guanyar la Roxy. Es una noia que arribarà lluny.

Maria-(Llegint) Polònia participarà aquest any a la copa Davis.

Lord Frederic-Bah! que han de saber els polonesos de jugar a Tennis! que es deduin a pintar canaris!

Maria-(llegint) Avui es celebra al Sport Pavillon, el gran combat a 10 rounds, pel campionat del món, entre els pesos forts Muller, actual campió i Stevenson, challenger. Declaracions del manager de Muller:

Lord Frederic-Diable! com me'n havia oblidat! Llegeix, Maria, llegeix .

Maria-(llegint) "Hem anat a trobar George Muller al seu camp d'entrenament. El campió ens ha acollit amablement, però s'ha negat a fer manifestacions. Valen més els cops que les paraules, ens ha dit només. Pitcairn, el seu manager s'ha mostrat més explícit. Tinc plena confiança que George vencerà. El matx de demà"...és a dir d'ahir

Lord Frederic-Perqué, d'ahir?

Maria-Perqué aquest diari és d'abans d'ahir. Fa una temporada que rebem el correu amb molt retard. El carter diu que per la correspondència que rebem amb dues vegades que vingui a la setmana ja n'hi ha prou.

Lord Frederic-Quina teoria! Em queixaré a l'administració .

Maria-(llegint) Muller es troba en possessió de la seva millor forma. L'estat moral és també immillorable..

Lord Frederic-(Interrompent)-Que en treus de llegir un diari d'abans d'ahir? A hores d'ara ja s'ha celebrat el matx. (pensatiu) Tu creus que haurà guanyat Muller?

Maria.-No sé, senyor.

Lord Frederic.-Jo em jugaria qualsevol cosa que ha guanyat Stevenson, és un noi molt fort. Recordes, el seu matx amb aquell negre, Roby. Muller és bastant vell. Vols creure que estic impacient? M'agradaria que Muller hagués perdut. Fa sis anys que és campió del món.

Maria.-Peró si és el millor, no hi ha res a dir.

Lord Frederic.-Tant se val. Sis anys campió! És una immortalitat. És, tser que te telefonessis a Lord Barnes. Ell deu saber el resultat.

Maria.-No provaré (S'aixca i comunica) Voldria Londres: Victòria 16-32. (pausa.

Lord Frederic amb les mans, fa posat de boxar)

Lord Frederic.-Només he vist un combat de boxa. Fa molts anys. Deu ser magnífic. Ah, si ~~si~~ podés veure!

Maria.- (parlant per teléfon) Tenen una averia? Oh! llástima! No, ací no és el cementiri. (penja l'auricular) Lord Barnes té una averia a la línia, no es pot comunicar. És curiós: la senyoreta de la central diu que tinc veu d'enterraments.

Lord Frederic.-Maleitsiga! Usem el teléfon 3 vegades al any, si no estem saltats. Per la copa Davis, La Gordon Bennet, i el campionat de foot-ball. I quan volem fer un extraordinari trobem una averia.

Maria-Bé, al cap i a la fi, qué ens importa si ha guanyat Muller o Stevenson?

Lord Frederic -Com?qué ens importa, dius?A tu, potser no t'importa res, però a mi!. Si aixó no m'importés ja em podria morir!

Truquen a la porta

Qué és aixó?

Maria-Han trucat a la porta.

Lord Frederic- Qui pot ser?No ha pas de venir el ~~pot~~ pastisser?

Maria-Ha vingut aquest matí. (mira pel finestral)Es un senyot que no conec.

Lord Frederic-Una visita?Encara hi ha gent que es recorda de mi, al món.

Maria-Potser és algú que s'ha perdut, pel bosc

Lord Frederic-Probablement. Ves a obrir. (Maria obre. Entra August vestit de tarda)

Escena 2

Lord Frederic August Maria

August-(A la porta)Bones tardes. Voldria parlar a Lord Frederic Ferguson. E' han informat que vivia en aquest castell.

Maria-Així és senyor. A qui he d'annunciar?

August-~~Es~~ No tinc l'honor de conèixer Lord Frederic. De tota manera, anuncieu a Peter Wills, de Londres.

Maria-Espereu un instant (Va Vora Lord Frederic i li parla a cau d'orella)
(Lord Fred ric queda un moment indecís)

Lord Frederic-Que passi. Potser ell ens dirà qui és campió del món.

(Maria acompanya ~~Steen~~ August vora Lord Frederic. Li fa senyal que és cec. August fa un gest de condol)

Lord Frederic-(posant-se dret) Benvolgut senyor, sigueu benvingut a casa meua. Fa 25 anys em vaig retirar a aquest castell a fer vida d'ermità. D'aleshores, que no tinc el plaer de conversar amb ningú, llevat de la meua bona Maria. Seieu, us ho prego, i expliqueu-me els motius pels quals heu vingut a veure'm. (Aquestes darreres frases de Lord Frederic han d'ésser pronunciades d'una manera neta i lleugerament declamatori)

August-(seient) Moltes gràcies, per la seva amable acollida. Segurament, no hauréu sentit parlar mai de mi.

Lord Frederic-Així és. Però ja que veniu de Londres, us vull preguntar una cosa. Qui va guanyar ahir al Sport Pavillon: Muller o Stevenson?

August-(desconcertat) Muller o Stenson?

Lord Frederic- No ho sabeu? el campionat del món de boxa! Els diaris ens arriben amb retard, i estem impacients per saber si ha guanyat Stevenson, el nostre favorit..

August-(recobrant-se) Perdoneu. No us havia comprés de moment. Però ja que

31

Stevenson és el vostre favorit us agradarà saber que, en efecte, des d'ahir és campió del món

Lord Fred ric-De debó?

Maria-Quina alegria!

Lord Fred ric-Serveix-nos licors, Maria.

August-Gràcies, però soc abstemi. He d'excusar-me, d'haver-me presentat ací dalt. Però els motius que m'han impel·lit a fer-ho eren imperiosos.

Lord Frederic-Parïeu molt bé. Us dediqueu a la política?

August-No senyor. La meva professió és molt especial. Vós mateix, potser no sabeu que existeixi.

Lord Frederic-Ja! alguna cosa que no es coneixia 25 anys enrera. Però, no cregueu, hem anat seguit els progressos del món, d'ací dalt estant. Sou aviador, potser, o cirurgiá?

Maria-Vés aviat fa cara d'actor de cinema.

August-Res d'aixó. La meva professió us semblará inversemblant i fantástica. Us prego d'escoltar-me fins a la fi, encara que us sembli que desvariejo.

Lord Frederic-Si ~~l'he sentit~~ Stevenson és campió del món, podeu parlar del qué volgueu. Mentre no sigui d'esperanto!

Maria-Oh, no! El senyor no fa cara de comunista.

August-Gràcies. El que he vingut a explicar-vos, és, Lord Frederic, d'una manera tan íntima, tan delicada, que voldria que fóssiu sol a escoltar-la.

Maria-Amb el permís dels senyors, em retiro.

Lord Frederic-No, Maria. No et moguis. Mr Willis, podeu parlar davant d'ella, com davant d'una estàtua. Us responc de la seva discreció.

August- No en dubto. Però és el cas que... Bé. potser vós mateix us dolreu després que ella sàpigui el que vaig a dir-vos.

Lord Frederic-Maria i jo vivim sols, fa 25 anys en aquest castell. No podem tenir secrets entre nosaltres. Però no tinc idea de qué ens pugueu dir. És, verament tan especial?

August-Especialíssim? La meua professió és mèdium.

Lord Frederic -Mèdium? I qué és aixó?

Maria-venedor de ràdios?

August-He comprendeu. He vingut a donar-vos notícies de la vostra difunta muller Lady Elissa Ferguson.

Lord Frederic-Com? L'havíeu conegut?

August-No pas viva

Lord Frederic-Aleshores...

August-Peró l'he conegut després.

Lord Frederic-Després?que voleu dir?-Lady Elissa va morir l'any 1913.

August-No ho dubte.Peró feu un esforç, procureu creure el qué us vaig a dir.

Jo he parlat, ahir, amb lady Elissa Fergassón.

pausa

Lord Frederic-Amic meu, no ho comprenc.Si és una endevinalla, permeteu que la trobi de mal gust.

August-No és cap endevinalla.Es la veritat!lady Elissa va morir l'any 1913.

Peró creieu que la mort és la fi dels vivents?No admeteu la supervivència de l'esperit, després de la mort?

Lord Frederic-M'he fet moltes vegades aquesta pregunta, sense trobar una resposta que em satisfaci.

August-Doncs jo he vingut a provar-vos que la vostra muller no ha deixat d'existir. \$\$\$l'he vist, i he parlat amb ella, i vós podreu parlar també amb ella, si vòleu.

Lord Frederic-(curiós) Mai havia sentit una cosa més extravagant.Es una cosa que traspasa els límits de la meva credulitat.

August-Acabareu per creure'm.Lady Elissa m'ha expressat el seu desig de venir-vos a \$\$\$ parlar.Per a aquesta comunicació entre vivents i difunts..

Maxia-(esglaida) Sou un brúixot!

August-Soc un mèdium, és a dir, un intermediari. Una cosa semblant a un aparell de ràdio. (a Maria) Havíeu conegut Lady Fergusson?

Maria-No

August- Llástima! Hauríeu pogut dir-nos si la meva descripció era exacta

Lord Frederic-Jo us ho diré.

August-Perfectament. Escolteu. La setmana passada va aparèixer, entre les neves visions habituals..

Maria-Si ho he dit, que era un bruixot!

August-una dama que digué anomenar-se Lady Elissa Fergusson. Molt bella, d'uns trenta anys, aparentment..

Lord Frederic-(impacient) tot això és molt poc concret

August-Espereu. Va amb un vestit blanc, llarg i ample, amb una llaçada rosa a la cintura. Compareix sempre amb una corona de flors boscanes i un ram de ginesta als braços.

Lord Frederic-Es extraordinari!

August-Espereu, encara. La darrera vegada que se'm va aparèixer cantava una cançó dolça i tendra. Quan va acabar em feu l'encàrrec de visitar-vos. Si Frederic dubta a creure-us, em va dir, digueu-li que encara canto aquella cançó de Schumann. Sembla que ella creu que vós apreciareu aquest detall

Lord Frederic-(trabalsat)I tant? no en podíeu trobar de millor!Us crec, amic meu,us crec.No sabeu la felicitat que em donen les vostres paraules! La meua Elissa viu,la tornaré a veure,un dia o altre!(posa el cap entre les mans)

August-La tornareu a veure,algún dia,esteu-ne segur.-feró podeu parlar amb ella avui mateix

August i Maria (alhora)-Avui mateix?

August-Es per aixó que he vingut.Ella creu que pot reeixir a materialitzar-se en aquest ambient propici.

Lord Frederic-feró no us buñeu de mi?us puc creure?

August-Ea podeu creure a ulls clucs.

Maria-Quina tremolor m'agafa!

Lord Frederic-Jo no tremolo.Ah! si aixó fos possible!Seria el més gran del món!

August-(enèrgic)Calleu!sento la seva influéncia que s'apropa.(Maria mira esglaiada entorn)Probablement Elissa és ací,vagant per aquest castell on ha viscut feliç,esperant l'ocasió de materialitzar-se.Concentre-us, germá.Penseu ~~en~~ en ella amb tota la vostra força.(August cau en una mena d'estat cataléptic.Lord Frederic junta les mans i mira enlaire.-Maria fuig de puntetes

cap a l'escala, però en arribar-hi fa un crit i corre a la porta del pare per on desapareix)

Escena 3

Diana, Lord Frederic, August

Lord Frederic-Déu meu! que tot això no sigui un somni! que tot això no sigui un engany!

(es sent Diana que canta amb veu de fantasma, mentre baixa l'escala)

Diana-Dolç amic tu em guaites
amb sorprés mirar.
Car no pots comprendre
ço que em fa plorar

Lord Frederic-Peró si no és aquesta la cançó que ella cantava!

(Diana que ja ha aparegut al capdavant de l'escala, vestida amb l'hàbit que Lady Fergusson duu al retrat, s'atura desconcertada. August es redreça)

August-Creieu que no es pot aprendre cançons noves, a l'altre món?

Lord Frederic-Teniu raó. (August fa senyal a Diana que continui)

Diana-(Apropant-se cada vegada més. August porta el compàs de la cançó amb el braç)

Deix que hòmides perles
 com joiell estrany
 cara avall rodolin
 amb un dolç afany

Lord Frederic- La seva veu! L'hauria reconegut entre mil!
 (Diana i August canvien una mirada d'intel·ligència)

Diana--(Darrera Frederic)

Com mon pit batega!
 Quin joiós sofrir!
 Si ara els mots sabia
 per poder-ho dir!

Lord Frederic--(posant-se dret i estenent els braços) Elissa! Elissa! on ets ?

Diana (Després de dubtar una estona li agafa la mà. Ell li pren avidament)
 -soc ací, Frederic, al teu costat.

Lord Frederic- Es cert? Es possible? aquesta mà, és la teva mà, Elissa? Perquè no
 he de poder veure't!

Diana (Una mica emocionada) + em veuràs algún dia. Tinguis fé.

Lord Frederic- En tinc, Elissa, en tinc. Et veuré, n'estic segur. Pot aixó ésser me-
 ravellós. Perquè no venies abans, Elissa meva?

Diana- Es difícil d'explicar. No ho pots comprendre

Lord Frederic—Es clarino puc comprendre res del que passa. Es igual. I aquesta olor de ginesta!

Diana—No és ginesta. Es calicantus, ginesta de tardor. (Frederic l' agafa per la cintura. Ella accepta somrient, i el mena al banc, vora la llar, de cara el públic)

Lord Frederic—No sé si desvariejo, si m' he tronat boig. M' he port, potser? Ah! no creia possible tanta felicitat. I quina impressió de cosa vivent, corpòria, que dónes! Com és possible que no siguis més que una fartasma? (pausa. Diana calla) —perquè no parles? perquè no em fas sentir altra vegada la teva veu? Parla, parla! canta o parla! Diguis alguna cosa, per Déu. És que t' has tornet a morir? (August fa senyal a Diana que parli. Amb els dits, fa l'imatge del collaret)

Diana—(sense mentir) Estic tan emocionada que no sé que dir

Lord Frederic—Jo voldria que parlessis. No et puc veure, i així em dónes més la sensació que ets al meu costat. Parla, blissa. Diguis vulgaritats, les paraules que se t'acudeixin, qualsevol cosa. Tine fam de sentir la teva veu!

Diana —(august espassa els dits en torn del coll) Frederic, i el meu collaret?

Lord Frederic— El teu collaret! (fa un gest de desesper. Diana i August es miren sorpresos. August li fa senyal d'insistir)

Diana—Si, el meu estimat collaret de perles.

Lord Frederic—Et comprends ~~\$\$\$~~, et comprends. Has vingut ací, a buscar el collaret de perles!

Diana— No. Oh no! com pots pensar aixó? He vingut perquè he pensat que et plauria sentir la meua veu, per que em tinguessis una estona al teu costat..

Lord Frederic— Perdonam. Però és que si sabessis les vegades que m'ha turmentat el pensament que havia deixat de complir la teua voluntat!

Diana—(sense saber qué dir) Has mal fet. Es una cosa sense importància

Lord Frederic—Sense importància? Quan eres a les portes de la mort, en vas demanar d'ésser amortallada amb el vestit blanc, i el collaret de perles. Recordes?

Diana—Si, em sembla recordar. (enfàtica) però les coses d'aquest món s'obliden tan facilment a l'altra banda de frontera! Però, perquè no em vas amortallar amb el vestit i el collaret?

Lord Frederic—M'hauria trobat tan sol! Em va semblar que si em quedava amb mi aquell s penyores tan teves, no t'hauria perdut del tot

Diana—Qué sentimental! (transició) Excusa'm. En l'esforç per esdevenir terrena, per humanitzar-me, no puc controlar les meves paraules.

Lord Frederic—Em perdones, Elissa? Si sabessis quantes vegades he estrenyut el teu vestit, buit, amb les mans crispades! Quantes vegades he posat el collaret en rodona, he passat les mans per l'interior, he imaginat el teu cap, da-

munt, el coll a dins, desvariejant,, somniant...

Diana-(Visiblement torbada)Es admirable!

(pausa. Nomaren llarga estona abraçats. August es lleva i comença a passejar davant d'ells. A la fi, esplanta davant de Diana i li diu amb gestos "É: que ha de durar gaire, aquesta escena?

Diana-(A Frederic)M'agradaria veure el meu collaret.

Lord Frederic-Es clar! com no ho havia pensat abans!(es lleva i va a les pal-pentes a treure el collaret d'un dels gerros d'aram buïds que hi ha damunt l'escalfapanxes. Diana i August es miren amb desolació.)(a Diana)ací el tens.

Diana.-(Es lleva i li pren de les mans)Es bellíssim!quan deu valer?

Lord Frederic-Perqué parlar de diners, ara?Aquest collaret no té preu.

Diana-Altra vegada he relliscat, en la pendent que va del cel a la terra.(August examina el collaret i el pren. Es treu d'una butxaca un collaret fals, i el dona a Diana)

Diana-(\$tornant elcollaret fals a Lord Frederic)Guarda'l, estimat. Ell et permetrà recordar-me quan jo seré fora.

Lord Frederic-Es que has de partir?

Diana-Naturalment!El pobre Mr. Willis dona senyals d'esgotament

Lord Frederic-(No comprenent) Mr. Willis?de qui estés parlant?

Diana—Ja has oblidat que no soc més que una fantasma? Un~~es~~ espectre que ha pogut prendre cos per les facultats psíquiques d'un mèdiu?

Lord Frederic—Ho havia oblidat, en efecte. Elissa, estàs segura que ets una fantasma? Jo juraria que aquests braços, aquests cabells, tota tu, ets de carn i ossos!

Diana—Es la il·lusió que t'ho fa semblar. Adeu, Frederic. No podem posar més a prova les facultats de Mr. Willis. ~~§§§§§~~ (August li fa senyal que es doni pressa) El meu àngel de la guarda em diu que cal partir. (el besa al iroit i fuig llestament)

Lord Frederic—Espera! un moment, encara! Elissa, on, ets? No te'n vagis! Resta immobilitat amb els braços estesos. August comença a respirar serrollosament) Què és això? No us trobeu bé, Mr. Willis? Maria! què li passa a Mr. Willis?

August— (Com desvetllant-se) No us preocupeu, em trobo bé. Una mica cansat solament. La vella serventa ha fugit, plena de por. Digueu-me, ha resixit l'experiència? (es lleva i s'asseu vora Lord Frederic)

Lord Frederic—Magníficament. D'una manera increïble. Semblava que ella era ací en carn i ossos. He sofert molt de no poder-la veure. Però l'he sentit, l'he tocat, l'he besat! Hem conversat com ara conversem vós i jo. És meravellós. No us ha succeït mai que algú es tornés boig durant una experiència d'aquestes?

August(Beatament)-Al contrari, moltes persones que estaven boges de dolor hihan fetrobat la pau.

LORD Frederic- I, Maria? ha fugit, dieu?

August- Si. Ha desaparegut.

Lord Frederic- Es lamentable, perquè ja deu ser hora de sopar. Us quedareu a sopar, no és cert?

August- Encantat

Lord Frederic- No digueu aixó, repetirem l'experiència demà, veritat?

August- Demà hauré de ser a Londres sense remei.

Lord Frederic- Però, tornareu?

August- Depén. Aixó depén de les indicacions que rebi de l'altre món.

Lord Frederic- Així és segur que tornareu. Elissa no em voldrà deixar sol, després d'haver retornat una vegada. (llevant-se) Acompanyeu-me, menjarem sols. Sosteniu-me i jo us indicaré el camí. Ben mirat, Maria ens faria nosa. Déu estar en un recó, mig morta de por, la vella inútil! (començant a caminar) Parlarem d'ella, d'Elissa. Bé sabrem trobar una mica de pernil, i formatge, i vi ...

August- (Camí de les escales, sostenint Lord Frederic amb el braç) No necessitem res més. (Diana fa senyal de seguir-los, però August amb un gest, l'ordena de restar. Abans de desaparèixer, Lord Frederic envia un bes en direcció al retrat,

Diana n'hi envia un amb la punta dels dits. August li fa un gest, com volent dir, "Què t'has tornat boja?" Es treu de la butxaca un paquet de cigarrets i llumins, i els deixa damunt del banc

Escena 4

Diana sola

Diana ~~Diu~~- Bé, i a mi, qui em donarà sopar? Els fantasmes no sopen, però jo tinc gana.

He fet molts papers, en aquest món. De taxi-giril, de manicura, d'ex-princesa russa, de florista, de periodista... S'han de fer tantes coses per un robatori que valgui la pena! Però, de fantasma!, qui m'havia de dir, que acabaria fent de fantasma!

I em penso que ho he fet força bé, perquè el vell s'ho ha empassat divinament. S'ha emocionat, el pobre. Quina manera d'estimar! Es ben bé un amor ideal. He arribat a creure, per un moment, que jo era, realment, una visió. Quin moment deliciós!

No tenim cor. No, August no té cor de prendre-li el collarret, i jo no tinc cor de burlar-me d'ell. August i jo som incapaços d'estimar ningú 25 anys seguits. (encén un cigarret)

25 anys! está molt aviat dit. Aquest vell és una joia. No es mereix que el tractem així. Però August no ho pot comprendre, no pot comprendre res d'allò que em surt, del cor. Ell no en té de cor. Hi ha dies que sembla una màquina

de pensar. "Farem aixó i alló" "Tu representarás aquest paper" " anirem a tal banda" Es revoltant! Però la nova tragèdia és que no soc capaç de revoltar-me! (llença el cigarret) (Pausa. August baixa apressadament les escales amb una capsa de galetes, a temps de sentir que Diana reje teix) No, no es mereix que el tractem així. (Adonant-se d'August) Ah, ja has tornat?

August- M'he escapat un moment. Ell está enraonant, i es pensa que l'escolto. Mé 'n he de tornar a temps de respondre. Ací tens una capsa de galetes.

Diana- Gràcies, però no tinc gana.

August- Insisteix en que passi la nit ací. No sé quin excusa donar-li.

Diana- No n'hi donis cap. Accepta

August- Bravo! És el que pensava fer. Et vindré a buscar, després.

Diana- Gràcies. Passaré la nit ací baix.

August- T'has tornat ximple? Com vols dormir ací baix?

Diana- Estic molt desvetllada. Passaré la nit fent de fantasma. (fa un giravol de puntetes)

August- (rabiós) amaaa! i si et veu algú, la serventa, per exemple?

Diana- Fugirá corrents. (sobtat) August, has de tornar el collaret a Lord Frederic.

August- Ja em pensava que sortiries amb aquesta. M'ho pensava perquè és absurd.

Diana- Ja. ~~El~~ El que és absurd.

August- Si. Tot el que és absurd es pot esperar de tu. Examina fredament aquest afer. Hem fet mai res amb menys perill? No. Em fet mai res més inofensiu? tampoc. Robem a un pobre maniàtic, que ni tan sols trobarà en falta el que li prenem!

Diana- Es inútil ~~el~~. Ja veig que no ho pots comprendre. Està per davant de la teva màquina de calcular.

August- Frases, a aquesta hora? No estic disposat a discutir, Diana. Demà al matí, esperarem al camí, després de la collada. (Surten. Diana li fa una ganyota)

Diana- El rei de Siam! L'emperador de la Comxinxina! "No estic disposat a discutir". " Jo, a manar. Tu, a obeir" (ES passeja nerviosament) (Súbit) Doncs bé, això s'ha acabat. Ara veurem si jo no soc capaç de pensar (Despenja l'auricular del telèfon) Londres, si us plau. Volèria parlar amb Scotland Yard. (pausa) Estúpid! et creus que tota la vida m'has de manar com una esclava? I els imponderables? (visiblement satisfeta d'haver trobat aquesta paraula) Ah!, els imponderables! (al telèfon) Alló, Scotland Yard? el major Perkins? ací el castell Vergassón a Canterbury. Es absolutament indispensable que envieu una parella de detectius aquesta nit. Venim al castell August Petzetakis, si, el famós lladre d'hotel. Naturalment, ningú no ha de sospitar res.

Aquesta matinada, inspector. Demà seria tard. Si, jo estaré a l'aguait. Per a
nit, inspector.

(Colga l'auricular. Seu al banc vers la llar, i de sobte es
posa a plorar mentre cau el teló)